

ДИСКУСИЯТА

Младите български кинорежисьори в търсене на реализация

В рамките на програмата на 16-ия Международен фестивал на червеноръстките и здравни филми на 2 октомври 2015 г. в залата за пресконференции, „Рагуза“ – СОК „Камчия“, се проведе дискусия на тема „Новото поколение обича България“.

Дискусионният панел се организира от „Ню Бояна Филм“, а модератор бе Александра Цветкова, PR мениджър в компанията. С изказвания участваха проф. Божидар Манов, художествен директор на Фестивала, Илия Раев, директор на Фестивала и член на Националния съвет на БЧК, проф. д-р Радослав Радев, декан на Факултета по медицина в Медицинския университет – Варна, Стефан Китанов, директор на „София филм фест“, Сия Папазова, театровед и режисьор.

По време на дискусията български и чуждестранни творци, гости и участници във Фестивала, разговаряха за миграцията на младите таланти в търсене на реализация зад граница, за предизвикателствата и възможностите им у нас.

В края на събитието, от името на ръководството на БЧК, Илия Раев връчи на Стефан Китанов почетен плакет на БЧК в знак на благодарност към „София филм фест“ за изключителната подкрепа към Фестивала.

ИЗБРАНО ОТ ДЕНЯ

МАНДАРИНИ / MANDARINID

Естония-Грузия, 2013, 87 мин., цветен

Режисьор - Заза Урушадзе; Сценарий - Заза Урушадзе

Оператор - Рейн Котов; Музика - Ниаз Диасамидзе

В ролите - Лембит Улфсак, Елмо Нюганен, Георги Накашидзе, Миша Месхи, Райво Трас

Продуцент - Иво Фелт; Продукция - Allfilm, Georgian Film

Историята се случва в градче в Абхазия (Грузия) по време на войната от 1992–1993 г., заради която много естонци напускат домовете си. Двама мъже обаче – Иво и Маргус, остават в градчето, за да оберат узрелите мандарини. Докато берат плодовете, се оказват подложени на кръстосан огън между две враждуващи военни групировки. Двама от войниците оцеляват. Ахмед, който е чеченски наемник към абхазката страна, и Нико, който е грузинец.

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ...

Бихте ли се представили на гостите и зрителите на XVI Международен фестивал на червенкръстките и здравни филми, 2015?

Аз съм Божидар Манов. Вероятно мнозина знаят, че от 40 години съм професионален киноcritик, от 30 години преподавател и професор в НАТФИЗ, но искам да отбележа, преди много години, вече не помня точно колко, мисля, че беше 1979-а, първият голям международен кино фестивал, на който аз присъствах, бе именно Червенкръстният фестивал във Варна. И ето че сега, след много перипетии, и след възстановяването на фестивала миналата година, имам възможност като селекционер и художествен директор да върна на фестивала това, което съм научил от него през изминалите десетилетия. Изключително важна и полезна идея. Тези филми само привидно са ограничени в тясна тематична рамка, но в действителност са отворени към всички, към абсолютно всички човешки, хуманитарни, обществени, лични проблеми на съвременността и събират във фокус всичко, което вълнува човечеството днес. Най-простото е да погледнем към актуалните теми на деня, свързани с бежанците, военните конфликти, всичко онова, което затормозява милиони хора по планетата, за да се окаже, че то се фокусира в центъра на червенкръстката идея. Смятам, че тази година селекцията в трите категории – червенкръстки, документални и игрални филми, предлага една много добре подборка. Червенкръстката категория с 59 заглавия е много силна. Има филми от целия свят и те доказват това единение на голямата хуманитарна идея. Документалните филми със своята енергия са изключително актуални и смея да кажа, много контактни със зрителите и публиката. Игралната категория, макар и по-малка количествено, има няколко филма, които изненадват със своето художествено качество. Без да изпреварвам решението на журито, аз ще отбележа например албанския филм „Бота,“ който е твърде интересен и качествен, но също и в късометражните игрални филми има няколко заглавия, които тъй като са от България, не искам да ги фаворизирам излишно. Но като рекапитулация, както конкурсната, така и информационните програми тази година, подчинени на важни събития като 100 години българско кино и 70 години от края на Втората световна война, са също така много полезни за зрителите, сред които с радост забелязвам, че има и много млади хора, а това за тях е изключително важно и полезно. Така че, опитвайки се да проеходи отново в своето второ, първо възстановително, вече конкурсно, издание, Фестивалът на червенкръстки и здравни филми направи една важна крачка, която се оценява от цялата общественост. Имам предвид оценката на медиите, интереса на журналистите и оценката, която даде вицепрезидентът на Републиката Маргарита Попова, отгвайки справедливото и гължимото на едно такова събитие, което работи за общата хуманитарна идея на цялото общество. Така че, отивайки към края на второто фестивално издание, аз отсега започвам да мисля за една бъдеща селекция след 1 година, тъй като обществеността е добре информирана, интересът на зрителите е събуден, следователно ние трябва да отговорим на тези завишени очаквания и изисквания с още по-добра селекция на актуални теми и заглавия както в количествено, така и в качествено отношение. Зрителите във Варна заслужават това внимание, а се надявам и че чрез медиите идеята на червенкръсткия фестивал добива национална популярност, а разбира се чрез изключително богатата мрежа на МФЧК/ЧП, тя на практика става интернационална, покрива планетата. Това е големият смисъл, дори логото на фестивала – червеният кръст с прикрепена към него кино камера, е достатъчно четливо, че тук, във Варна, в рамките на 6 дни, се случва събитие, което гледа към света. И поради това, аз се опитвам с моята квалификация на професионален киноcritик да бъда полезен за фестивала, защото за това стои и лично човешки ангажимент. Аз добре си давам сметка, че всеки от филмите тук, е част от общочовешката болка, надежда, усилие и по-добро бъдеще и перспектива. Затова ние без излишни декларации и гръмки фрази, можем всекидневно тихо и спокойно да работим за голямата идея на Международния фестивал на червенкръстки и здравни филми.

Девизът на фестивала е „Чрез хуманизъм към мир и приятелство..“ Смятате ли, че звучи актуално и днес и ако не – как бихте го променили?

Аз смятам, че този девиз на фестивала, прикрепен към неговото лого, работи много активно за една просто формулирана, но универсална и вечно човешка идея. Нима може да има нещо друго по-полезно за човешкото битие на всички континенти, за всички раси, националности и религии, освен хуманизма, а мирът е първостепенно условие за нормално човешко развитие. Приятелството е заложено в смисъла на общуването. Не е възможно да се срещнат

двата гуши, общности, две държави, две идеи, ако между тях има вражда, а не приятелство. Тъкмо затова, логото на фестивала, с неговия девиз, са вечни и универсални. Има идеи, които не се износват във времето. Еднодневките са обикновено конюнктурни фрази, които времето само опровергава или забравя, а тук е заложена една много по-стара, извечна идея, която е част от човешката природа, и няма смисъл да бягаме от нещо, което работи. Достатъчно е да напълним със съдържание тази идея и тя ще продължи да бъде актуална и универсална.

От казаното до момента разбираме, че бихте подкрепяли фестивалната идея и в бъдеще?

Това е, дори бих казал, излишен въпрос, тъй като то е заложено в моите убеждения, на първо място, професионални, но на второ място, и чисто човешки. Аз съм нормален човек, със семейство, деца, приятели, зная цената на приятелството, зная цената на отзивчивата, добронамерена, помощ, а това са основните принципи на червенокръсткото движение.

Бихме се радвали да споделимте, имате ли любим филм, любим режисьор, дори от програмата на фестивала?

Да не изпреварваме решението на журито конкретно за тази селекция, но да, наистина, аз може би имам у себе си един здравословен консерватизъм, така че не съм фен на еднодневките и на евтините, незащитени, модернистични идеи. Привърженик съм на здравето, добре мотивирано, психологическо кино, със силна хуманитарна идея в себе си, с ясни и четливи човешки взаимоотношения, защото нищо не може да замени искреността на човешкото поведение.

На базата на огромния Ви опит, мислите ли, че от нашия фестивал може да се очаква повече? Какво можем да подобрим?

Винаги може и по-добре. По отношение на селекцията – възможно е да привлечем повече филми, по-актуални, по-съвременни, все още непознати на публиката, тъй като световните фестивали предлагат, слава богу, такъв репертоар. Един бърз поглед към селекциите на Берлин, Кан, Сан Себастиан, веднага отсява 10-20-30 изключително силни филма, но тук стои за съжаление, финансовият проблем. Всеки такъв филм лесно може да бъде достъпен чрез неговия световен разпространител, но това са сериозни разноси. За момента е достатъчно с малки крачки да вървим упорито към целта, а след още 1-2 издания, когато фестивалът натрупа още авторитет, ще се намерят и финансовите лостове за отваряне на репертоара. Тогава ще гледаме световни премиери във Варна. Това звучи максималистично и не бива да ни заслепява, но вървейки по пътя, смятам, че това ще се случи, защото за Фестивала стои една прекрасна идея.

ПРЕДСТОЯЩИ ПРОЖЕКЦИИ (03.10.2015 г.)

СОК „Камчия“

11:30 ВТВ: Репортерите:

- За планините, хората и лавините, България, документален
- 8 минути, България, документален
- Karibu Kenya!, България, документален
- Мисия здраве, България, документален
- Държава с увреждания, България, документален
- Парчета реалност, България, документален
- Спешна недостатъчност, България, документален

14:00 Български Младежки Червен кръст представя:

- Като всички останали (Шарената къща), България, 2013, документален
- Пътешествие около света, България, 2013, документален
- Летен пътепис, България, 2014, документален
- За война от целувки, България, 2014, документален
- Моята червенокръстка история „Академия за доброволци“, България, 2014, документален
- Лятна гъга, България, 2014 документален

16:00 Гълъб, кацнал на клон, размишлява за битието, Швеция-Германия-Норвегия-Франция, 2014 (София Филм Фест)

18:30 Закриване

19:00 Чугесата, Италия-Швейцария-Германия, 2014 (София Филм Фест)

Община Варна, Пленарна зала

- 15:00 Мария Венера, Италия, 2007
- 17:00 Скъпоценен живот, Израел, 2010, документален
- 19:00 Бота, Албания, 2014, игрален

Медицински университет - Варна

- 14:00 Остани, България, 2013, документален
- Хоспис, Украйна, 2012, документален
- Безценен момент от живота на детето, Украйна, 2013, документален
- 16:00 Консулт от Бордо, Португалия, Белгия, Испания, 2011, игрален

МБАЛ „Света Марина“ – Варна

- 14:00 Мисия военен лекар, България, 2008, документален
- Бесарабски мечти, България, 2012, документален
- Един ген в пожарната, България, 2013, документален
- 16:00 Тай Чи, България, документален